

Mihók Tamás

BIOCHARIA

LIÁN

az út közepén találkoztunk
begyűjtöttük a ganajt te angyal én vaddisznó
te átlátszó engem egy alultáplált gyermek
keze színezett

ércvilláink rétegbe rakták a gyarmatok
korszakait amikor a föld forró magvát
szurkodtuk szívünk figyelmeztetett
vasárnap elzárkóztunk a kukoricagóréba

fütyörésztünk a széna között fülünkben
hangyák trappoltak éjszaka az aurádat
a tejsavas elefántcsontomra akasztottad
egy erőszakos barátság csiklandozott

HOZZÁVALÓK

fogytak az algák a hálót majszoltam és izzadtam
a víz a hordóban fullasztó lett kortyolgattam
a klorofilt elkülönítettem a hemoglobintól
fele féltekénken rája vonult át kormot öklelt a konzervekre
a matrózok arca egyre nyüzottabbá vált borsót fejtettek
erőlevest kanalaztak dúdolgattak érzékeiket fenték a hajóorrban
pirkadatkor műanyag szüleink alatt cikáztunk el
este dupla minőségű ikrát raktunk le
a kelet-európai piacot tönkretettük

SZÍNLELÉS

kimondtuk nevünket és dolgaink a hátunk mögé húzódtak
ringattuk magunkat az éjben és szerveink összeesküdtek
meghempergettél a bogáncsos emlékedben ahol tollasoztam
a szenvedélyes aszkéta a harangtoronyból hívott a lankák
szorították
csak-csak összeomlik mondtad zubogott a rézszínű kút
lengette köteleit a többiek grimasz nélkül lógtak tovább
búrójukkal a sötétség versengett a vers mágneses teréből
senki sem készített valóságot a Sequoia Nemzeti Park
nem gondolkodtatott el Aokigahara nem számolt fel bennünket
a béke mint eltérített értelem lopakodott be

(XY) LEVEGŐ

te aki a gének alagsorában matatsz
nesze egy távcső viheted
mikor megcélzol szíved kígyófej
meszes amulett
ami előtt megadom
magam
emeld fel hangom
agyagfazék-szavam

HABKÖVES MÁRTÍROMSÁG

a víz felszínén
rizomás csillogások
tudatküszöb alatti jelenetek
a mélyben

valaki pórusaiban
szelel

bálnatestek
határolják el
a nyugágyas zónát

napolajszósz
bundás fenyőtobozok

a tenger undora
kérgét von
a talpakra

F(F)

bika jegyében
született a Föld
 bakban
 a
 kisdéd